

[Indenrigsministeren]

med til at give folk et forkert, et for lyst, et forherligende billede af, hvad der sker, i det øjeblik folk drikker spiritus.

Dermed har jeg tilkendegivet min personlige opfattelse, som jeg egentlig tror at mange mennesker er enige i. Men jeg har altså også i min indledning sagt, at der ikke i tinget er flertal for det forslag, og derfor er forslaget ikke fremsat.

Jeg er glad for det, der er blevet sagt om, at man er villig til på forskellig måde at forøge indsatsen. Jeg tror, man skal læse, hvad det var, hr. Hans Jørgen Jensen sagde, når nu fortrykket kommer. Deraf vil det fremgå, at hr. Hans Jørgen Jensen forestiller sig, at en del af de midler, der i øjeblikket bruges til spiritusreklamer, skal bruges til oplysningsvirksomhed, eller beløb, der stammer derfra, skal bruges til oplysningsvirksomhed. Det er en tankegang, jeg personlig er meget enig i, og som jeg er meget indstillet på at forfølge – under den forudsætning naturligvis, at forslaget har en chance for at blive gennemført i folketinget. Jeg synes, det er rimeligt, at i det øjeblik der er skyggesider ved et forbrug, der reklameres for – enhver ved, at der er skyggesider ved det – så må de, som agiterer for, at man skal forøge forbruget – det er altså ikke medlemmerne her i salen, det er dem, der reklamerer for forbruget, jeg tænker på – være med til at betale den oplysningsvirksomhed, som skal bringe balance i tingene. Men nu skal vi nok ikke gå for tæt ind på forslag, der ikke er fremsat endnu. Jeg synes bare, at man – da jeg hørte den meget velvillige opslutning bag hr. Hans Jørgen Jensens tanker – lige skal erindre sig, hvad det var, hr. Hans Jørgen Jensen sagde. Hvis opslutningen gælder indlægget i dets helhed, er jeg vældig godt tilfreds.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Der er flere ordførere, der har bedt om en kort bemærkning, så jeg tror, vi går over til anden omgang. Men inden vil jeg lige give hr. Arne Melchior en kort bemærkning, og så får de andre ordførere ordet i rækkefølgen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det var indenrigsministeren, der fortolke-
de fru Birgith Mogensens, CDs ordførers,

udtalelser om, hvad der sker i Sverige, Norge og Finland, som om hun havde rettet et angreb mod disse folk. Dér må jeg henvise til, hvad indenrigsministeren selv sagde, nemlig at det ville være godt at læse fortrykket, for det vil deraf fremgå – jeg har haft lejlighed til at både se og høre fru Birgith Mogensens tale – at hun ikke har rettet noget angreb mod svenskere, nordmænd eller finner, bare vist, at statistikken ikke siger noget om de faktiske forhold.

Jeg vil gerne stille indenrigsministeren et spørgsmål i forbindelse med det, han lige har sagt, idet han støttede hr. Hans Jørgen Jensens udtalelse om, at nogle af de penge, der i øjeblikket bruges til reklame for øl og spiritus, skulle kunne bruges til oplysende kampanjer. Jeg kunne godt tænke mig at få lidt nærmere forklaret, hvordan det skulle foregå. Skulle folketinget beslutte, at importører, fabrikanter eller forhandlere af disse ting skal tilpligtes at bruge deres egne penge på en eller anden ganske bestemt måde? Er det andet end en strøtanke og en luftig fantasi? Når nu ministeren bakker det dér op, kunne det da være interessant at tænke på, hvordan vi i det samfund, vi har indrettet, og som vi ønsker at fastholde, skulle tilpligte nogen noget på den måde. Jeg tror, at ministeren ligesom er gået med på en flyvsk tanke, som ikke skal konfirmeres gennem disse ministerord, uden at der bliver redegjort lidt nærmere derfor.

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg skal bare stille nogle enkelte spørgsmål til fru Birgith Mogensen, som siger, at reklame ingen betydning har. Jo, det har den. Det står ganske enkelt i alle håndbøger. Nu har jeg selv i sin tid studeret handel og har også studeret lidt om reklame. Man kan i virkeligheden sige, at reklamens formål er at forøge salget, ligegyldigt hvilken form for reklame man laver i handelsverdenen. Derfor er det helt klart, at når man reklamerer for skotsk whisky, så er det altså for at sælge noget mere skotsk whisky. Hvad skulle man ellers smide de penge ud for?

Man prøver også på at sige fra fru Birgith Mogensens side, at der kommer en række ungdomsafdelinger ud af de penge, sponsorer giver. Ja, det kommer der ud af den lille barbersalon, der har sine 10–12 dragter i en ungdomsklub, men i de store klubber er det